

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **V.P.**, bytem ..., zastoupený Mgr. Alešem Čápem, advokátem AK 586 01 Jihlava, Divadelní 1604/8, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, odboru sociálních věcí, se sídlem 587 33, Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13.10.2010, č.j. KUJI 771 67/2010, sp.zn. OSV 629/2010,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.10.2010 domáhal se žalobce zrušení rozhodnutí žalovaného ve výroku uvedeného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Svoji žalobu odůvodnil tím, že dne 12.7.2010 pod č.j. 350/10/JID – 1/1 podal žalobce žádost o přiznání příspěvku na bydlení na Úřadu práce v Jihlavě, odboru státní sociální podpory, se sídlem 586 28 Jihlava, Tolstého 1914/15. Rozhodnutím ze dne 27.7.2010, č.j. 350/10/JID-1/1 byla jeho žádost o přiznání příspěvku na bydlení zamítnuta.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání k odvolacímu orgánu – Krajskému úřadu kraje Vysočina, odbor sociálních věcí, Žižkova 57, 587 33 Jihlava. Dne 20.10.2010 obdržel od žalovaného rozhodnutí č.j. KUJI 77167/2010, sp. zn. OSV 629/2009 ze dne 13.10.2010,

kterým bylo jeho odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

Žalobce svoji žalobu zdůvodnil pouze tím, že jakékoliv vypořádání s ním správní orgány odmítají a proto mu nezbývá nic jiného než se svého práva domoci právní cestou. Blížeji žalobu nespecifikoval.

Z napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že žalobce nesprávný postup správního orgánu I. stupně spatřoval v tom, že při posuzování nároku posuzoval příjmy všech členů jeho domácnosti za celé období druhého čtvrtletí 2010, tedy za měsíce duben, květen a červen 2010, ačkoliv se jeho družka ..., přistěhovala do jeho domácnosti až dne 7.6.2010 a její syn ... až dne 28.6.2010. Správní orgán I. stupně tak měl dle názoru žalobce posuzovat jeho nárok tak, že za měsíce duben a květen 2010, kdy byt užíval pouze sám, měl vycházet z faktického stavu, tedy pouze z jeho příjmů a nikoliv i z příjmů jeho družky.

Žalovaný v odvolacím řízení vycházel ze spisové dokumentace, z níž bylo zjištěno, že žádost o příspěvek na bydlení podal žalobce dne 12.7.2010 s tím, aby mu byl příspěvek na bydlení přiznán od 1.7.2010. S žádostí doložil doklad o výši příjmu za druhé čtvrtletí 2010 a doklad o výši čtvrtletního příjmu své družky ... za stejné období. Dále doložil doklad o výši nákladů na bydlení a nájemní smlouvu k bytu, na který žádá o příspěvek na bydlení. Zároveň uvedl, že společně s ním je od 7.6.2010 v bytě hlášena k trvalému pobytu ... a od 28.6.2010 její syn Na základě doložených skutečností bylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto. V rámci odvolacího řízení odvolací orgán vycházel z ust. §§ 4 - 7, 24 - 26 a 49 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. S odvoláním na tato ustanovení uvedl, že nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30 a součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení. Příjem rozhodný pro přiznání dávky se stanoví jako měsíční průměr příjmů rodiny připadajících na rozhodné období. Rozhodné období, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je u příspěvku na bydlení období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na tuto dávku uplatňuje. Zákon o státní sociální podpoře ve svém ustanovení § 5 taxativně určuje příjmy, které se zahrnují do rozhodného příjmu pro nárok na dávky státní sociální podpory. Mezi tyto příjmy tak mimo jiné patří i příjmy ze závislé činnosti, dávky nemocenského pojištění a důchodového pojištění, podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci.

Podle ust. § 7 odst. 4 cit. zákona se za rodinu, jde-li o příspěvek na bydlení, považují všechny osoby s výjimkou nezaopatřeného dítěte v plném přímém zaopatření ústavu pro péči, děti a mládež, které jsou v témže bytě hlášeny k trvalému pobytu, podmínka, aby spolu trvale žily a společně uhrazovaly náklady, na své potřeby se však nevyžaduje.

Z výše uvedeného bylo zjištěno, že rozhodným obdobím pro stanovení nároku na dávku příspěvek na bydlení bylo druhé čtvrtletí 2010. Příjem pana žalobce tvořil plný invalidní důchod v celkové výši Příjem ... tvořil invalidní důchod pro invaliditu I. stupně v celkové výši ... , vdovský důchod ve výši ... , příjem ze závislé činnosti ve výši ... a podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci od úřadu práce ve výši Celkový příjem paní ... v rozhodném období činil ... a příjem ... tvořil sirotčí důchod v celkové výši ... a celkový doložený příjem rodiny pana ... za druhé čtvrtletí 2010 činil ... a průměrný měsíční příjem tedy dosáhl výše ...

Dále byly vzaty v úvahu náklady na bydlení, které se pro nárok a výši příspěvku na bydlení stanoví jako průměr za kalendářní čtvrtletí bezprostředně předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje (§ 25 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře).

Žalovaný ve svém odůvodnění vyčíslil náklady na bydlení, které byly podrobně zdůvodněny a celkové doložené náklady na bydlení v rozhodném období činily ... a jejich průměrná výše činila ...

Součin průměrného měsíčního příjmu rodiny žalobce za rozhodné období druhého čtvrtletí 2010 ... a koeficientu 0,30 činí ... a tato částka je vyšší než náklady na bydlení ve výši ... a tudíž nevzniká nárok na dávku příspěvek na bydlení.

Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobce, že při posuzování jeho nároku na dávku za měsíc duben a květen, kdy byt užíval pouze sám, měl být posuzován pouze jeho příjem a nikoliv i příjem jeho družky. S odvoláním na ust. § 7 odst. 6 zákona o státní sociální podpoře, jde-li o příspěvek na bydlení, považují se za rodinu všechny osoby, které jsou v témže bytě hlášeny k trvalému pobytu, a to bez ohledu na to, zda spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby. O všech těchto společně posuzovaných osob se započítávají jejich příjmy, které jsou taxativně stanoveny v § 5 zákona o státní sociální podpoře. Znamená to, že správní orgán nesmí při posuzování nároku na dávku žádný příjem vynechat, a to za celé rozhodné období, které pro účely stanovení nároku na příspěvek na bydlení je období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na tuto dávku uplatňuje. Započítat pouze část příjmu společně posuzovaných osob zákon o státní sociální podpoře neumožňuje. Z výše uvedených důvodů žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 9.12.2010 setrval na svém stanovisku uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí a z hlediska správnosti rozhodnutí posoudil věc v návaznosti na zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů. Ve svém vyjádření opět podrobně zdůvodnil výpočet všech postupů pro posouzení podmínek

pro přiznání či nepřiznání sociální dávky – příspěvku na bydlení. Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal skutečnosti rozhodné pro přiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Vzhledem k tomu, že oba účastníci navrhli, aby soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, soud tak učinil v souladu s ust. § 51, věta první s.ř.s.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). Dospěl přitom k následujícím zjištěním i právnímu závěru.

Soud především provedl šetření správním spisem, zejména rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Úřadu práce, odboru státní sociální podpory v Jihlavě ze dne 27.7.2010. Dále provedl šetření ve správním spise zejména kontrolou podkladů, které byly oběma správními orgány shromážděny pro rozhodnutí ve věci. Dospěl k tomuto závěru:

Správní orgán I. stupně i odvolací orgán při svém rozhodování vycházely ze všech skutečností, které byly doloženy k žádosti o příspěvek na bydlení ode dne 1.7.2010. Bylo zjištěno, že žalobce požádal o dávku příspěvek na bydlení poprvé od 1.3.2010, přičemž splnil nárok na dávku do 30.6.2010. V měsíci červnu došlo ke změně společně posuzovaných osob – ode dne 7.6.2010 s ním v bytě žila a byla přihlášena k trvalému pobytu paní ... a ode dne 28.6.2010 i její syn Od 1.7.2010 tedy tvoří rodinu pro posouzení nároku na dávku příspěvek na bydlení žalobce, jeho družka ... a její syn Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem společně posuzovaných osob, je ve smyslu ust. § 6 zákona o státní sociální podpoře předcházející kalendářní čtvrtletí, tedy druhé čtvrtletí 2010. Správní orgán I. stupně proto pro posouzení nároku na dávku správně započítá nejen příjem žadatele ale i příjem paní...

Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že správní orgán I. ani II. stupně postupovaly v souladu s právními předpisy vztahujícími se k projednávané problematice a soud neshledal rozpor v jejich postupu. Proto soud po zhodnocení všech provedených šetření dospěl k názoru, že žaloba důvodná není. Vzhledem k tomu, že žalobce své žalobní námitky blíže nespecifikoval, soud posoudil proto správní řízení především z hlediska podaného odvolání a uzavírá, že řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy a netrpí žádnou vadou, která by způsobila jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost nebo nicotnost. Napadená rozhodnutí obou stupňů byla vydána v souladu s právními předpisy a soud odkazuje na odůvodnění zejména rozhodnutí žalovaného, které je podrobné a vyčerpávající a jak bylo již výše uvedeno v souladu s platnými právními předpisy.

Krajský soud v Brně na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba důvodná není, proto jí ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Tento rozsudek nabývá právní moci dnem doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 5. prosince 2011

JUDr. Jarmila Ďásková
samosoudkyně